

Publicerad 2003-12-19 17:24 av Turid

fall

I

Ett stycke barn faller

utan att

blinka; med tio armar tar det emot sig

innan fallet blir till nedslaget

en död mindre på världens

samvete

att samla drömmar och maror med

att konservera i burkar

II

I vildingars ögon

ter sig

barnet likt en komet fallen ur skyarna

stannar som en stjärna i luftens mitt

vildingarna bygger sina

sagor

runt ekar; med bitar av vansinne

utan att nämna frälsare

III

Natten faller likt barnet

utan

händer att ta emot sig med; gryningen

och skymningen betraktar

med sympati för djävulen

som utan

sällskap ensam sitter och begrundar

sin sällsamma världsbild

IV

och jag betraktade skeendena

som från
ovan, viskade; jag tycker om när du
rör vid mig; och du rörde

försiktigt som en fjäders
 ljudlösa skrik
när den faller från den milda fågelkropp
som burit den så länge

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Turid med Poeter.se id #54 innehar upphovsrätten